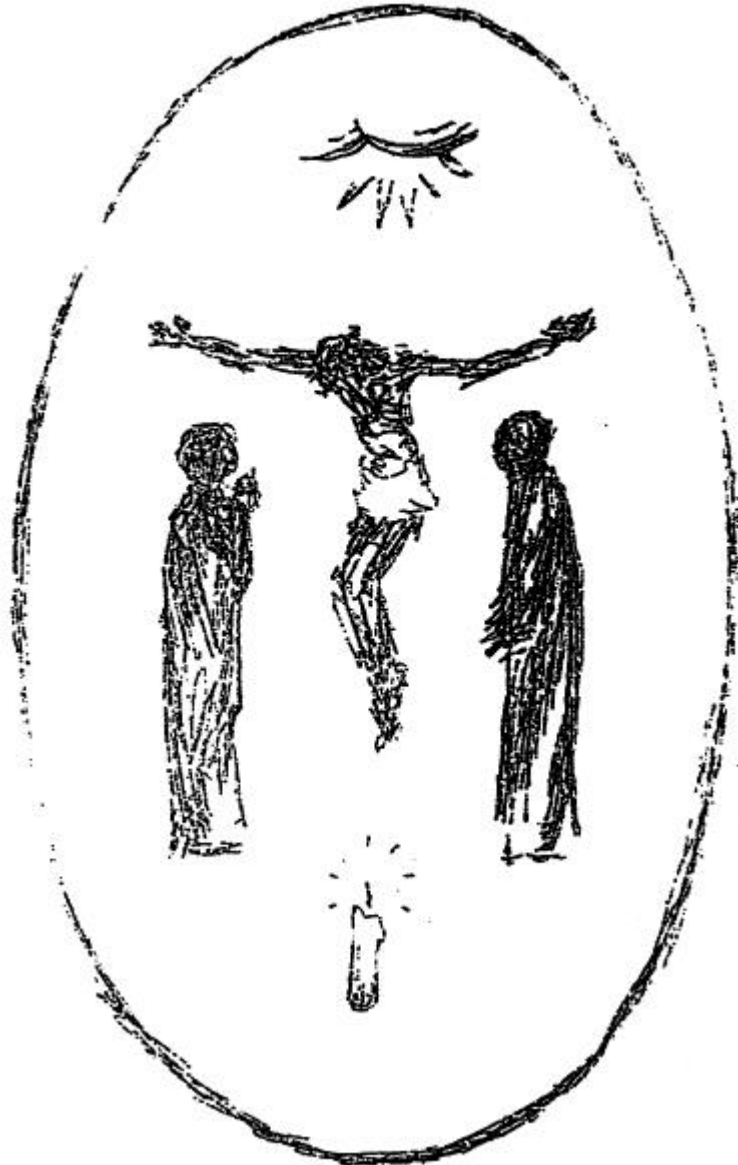

Ikona Vere in luči

Bistvo življenja v naših skupnostih Vere in luci je **biti z**.

Kako globoko custvo nas prevzame, ko v Janezovem evangeliju odkrijemo **podobo** takšne skupnosti, ki »**živi z**«! To je odlomek, v katerem se srečajo Jezus na križu in Marija ter Janez pod križem (Jn 19, 26-27):

"Ko je Jezus videl svojo mater in zraven stoječega ucenca, katerega je ljubil, je rekel materi: "Žena, glej, tvoj sin!" Potem je rekel ucencu: "Glej, tvoja mati!"

Skušajmo razumeti globino te podobe.

TAM, NA KALVARIJI, JE JEZUS PRIZADETI OTROK

To je najvišji trenutek Jezusovega trpljenja. Vse njegovo bitje slabi, izginja. Vsi prizadeti so se zgrnili v njem.

Ceprav je Jezus največji od vseh, ne more nicesar več storiti. Njegove roke, ki so naredile toliko čudežev, so pribite na križ. Ne more več premakniti roke, da bi blagoslavljal, kot je blagoslavljal majhne otroke.

Ko globlje razmišljamo o Jezusu kot o prizadeti osebi, zacenjamo odkrivati njegovo tesno prijateljstvo in podobnost z našimi prijatelji z duševno prizadetostjo. Jezus je poznal mnoge resnicosti, ki jih tudi oni poznajo. V njegovem življenju opazimo veliko solidarnost z njimi.

V Markovem evangeliju beremo, da so »njegovi«, to pomeni njegova mati in njegovi bratje (Mr 3, 31), mislili, da »ni priseben« (Mr 3, 21). Mislili so, da se mu je zmešalo. V Matejevem evangeliju Jezus spomni na mnenje svojih sodobnikov, ki so govorili: »Glej, požrešnež je in pijanec...« (Mt 11, 19). Nekdo, ki ga ne gre jemati resno. Zares podobno našim prijateljem z duševno prizadetostjo.

Jezusa niso razumeli. Živel je v svetu, drugacnem od sveta t. i. »normalnih ljudi«.

Vemo, da ga starši niso razumeli, ko je ostal v templju in razpravljajal z učitelji. Mati mu je ocitala: »Otrok, zakaj si nama tako storil?« (Lk 2, 48)

V Markovem evangeliju beremo, kako se je Jezus razburil, ker ga ucenci niso razumeli: »Kaj še vedno ne razumete in uvidite? Ali imate srce zakrknjeno? Oci imate, pa ne vidite, ušesa imate, pa ne slišite.« (Mr 8, 17 - 18). In res, potem ko je Jezus pomnožil kruh in razložil to čudež, »...je mnogo njegovih ucencev odšlo in niso več hodili z njim.« (Jn 6, 66)

Tisti pa, ki so hodili mimo, so ga sramotili, zmajevali z glavami in govorili: »No, ti, ki podiraš tempelj in ga v treh dneh postaviš, stopi s križa in se tako reši« (Mr 15, 29 - 30).

Prerok Izaija ga je nekdan napovedal: »Ni imel podobe ne lepote, da bi ga hoteli videti, ne zunanosti, da bi si ga želeli. Bil je zanicevan in zapuščen od ljudi, mož

bolec in znanec bolezn, kakor tisti, pred katerim si zakrivajo obraz, je bil zanicevan in nismo ga cenili« (Iz 53, 2 - 4).

»A kar je nerazumljivo modrim in razumnim, se bo odkrilo najmanjšim« (Mt 11, 25). Naši prijatelji z duševno prizadetostjo so najbližji Jezusu in ga najlažje razumejo. Imajo enake vibracije kot on.

V svoji preprostosti jim je pogosto dano vedeti, kaj je v srcu ljudi. Sv. Janez pravi v svojem evangeliju, da Jezusu »ni bilo treba, da bi mu kdo priceval o cloveku, sam je namrec vedel, kaj je v cloveku« (Jn 2, 25). Spominjamo se njegovega pogovora s Samarijanko, »ki ji je povedal vse, kar je storila« (Jn 4,29).

Neki duhovnik mi je pripovedoval: »Bil sem šele nekaj tednov v Veri in luci, ko se mi je po srecaju skupnosti približal eden izmed prijateljev s prizadetostjo in v vsej preprostosti pokazal s prstom proti meni in rekel: 'Ti, ti si tak.' In povedal je natančno, kaj sem, kar me je bilo vedno strah priznati. Potem sem jokal kot majhen otrok, ne od žalosti, ampak od veselja, da sem osvobojen napacne podobe o sebi. To mi je povedal fant z duševno prizadetostjo. «

Tako kot naši prijatelji z duševno prizadetostjo je tudi Jezus imel rad zgodbe in prilike. Sveti Marko pravi: »Brez prilike pa jim ni govoril. .. « (Mr 4, 34)

Kar je še bolj temeljno: Jezus je bil dobrosrčen clovek, tako kot naši prijatelji z duševno prizadetostjo. Vemo, da je ljubezen norost. Jezus je za nas postal nor: noro nas je ljubil, do sramote na križu (1 Kor 1, 18). In mi, ali nas ni strah to sramote?

MARIJA JE MATI OTROKA S PRIZADETOSTJO

Tako kot staršem z duševno prizadetim otrokom je bilo tudi Mariji težko razumeti Jezusa.

Videli smo, kako je Jezus v jeruzalemskem templju razložil, da mora biti v hiši svojega Oceta, Marija in Jožef pa »nista razumela besed, ki jima jih je rekel« (Lk 2, 50)

Videli smo tudi, kako je Marija mislila, da Jezus ni priseben; ucil je namrec ves dan, ne da bi jedel (Mr 3, 20 - 21).

A Marija je skrbno ohranila vse stvari in jih premišljevala v srcu. Vedno bolj je razumela svojega sina. Tako je na svatbi v galilejski Kani lahko rekla strežnikom, naj storijo, karkoli jim Jezus rece. Popolnoma mu je zaupala (Jn 2, 5).

Na koncu jo bomo videli stati pod križem svojega sina, povezano z njim v njegovi prepustitvi Očetovi volji (Jn 19, 26 - 27).

Simeonova prerokba Mariji velja tudi za starše v Veri in luci: »... in tvojo lastno dušo bo presunil mec« (Lk 2, 35). Prav tako so našli Marijino pot k luci.

JANEZ, PRIJATELJ OB JEZUSU IN MARIJI

Janez je bil eden izmed ucencev, ki niso razumeli Jezusa. Njega in njegovega brata

Jakoba je Jezus grajal, ko sta ga prosila, da bi sedela eden na njegovi desnici, drugi na njegovi levici v kraljestvu njegovega Oceta: »Ne vesta, kaj prosita« (Mr 10, 38). A Janez je pocasi, zahvaljujoc ljubezni, ki mu jo je Jezus naklonil, vse razumel.

Janez je bil vedno med tremi povabljenimi, ki so bili prisotni v najpomembnejših trenutkih Jezusovega javnega življenja.

Prav tako je bil poklican v cetrtem evangeliju: »...tisti, ki ga je Jezus ljubil in je ležal blizu Jezusovega narocja« (Jn 13,23).

Na koncu ga vidimo pod križem, združenega s prijateljem Jezusom v njegovem trpljenju (Jn 19, 26 - 27).

Prav tako sta se pod križem združila eden od staršev in prijatelj v poslušnosti Jezusovi besedi. Na binkoštni dan je bila Marija skupaj z ucenci (Apd 1,14).

Tako kot sveti Janez tudi »prijatelji« v Veri in luci poznajo cas stiske in teme v svojem življenju z osebami z duševno prizadetostjo. Slišali so isto povabilo k prijateljstvu. Ostali so zvesti svojim prijateljem ob uri trpljenja. Še vec, podarili so se v prijateljstvu staršem svojim prijateljev z duševno prizadetostjo, tako kot se je Janez daroval Jezusovi materi.

Treba je dodati, da je Marija pod križem postala mati Cerkev, ko je Jezus Janeza imenoval za njenega otroka. Janeza, ki je odlicen ucenec, predstavnik Cerkev prihodnosti.

SKUPNOST VERA IN LUC IN NJENA PODOBA

Jezus, Marija in Janez na Kalvariji so podoba naših skupnosti Vere in luci v svoji zvestobi ob uri trpljenja. Nicesar niso mogli storiti, lahko so bili le navzoci. Bili so z. Tako kot mi v Veri in luci.

Zato najdemo na spodnjem delu naše podobe prižgano svecko. . , Ta svecka je skupnost Vera in luc. Navdihujejo jo tri osebe:

Jezus, Marija in Janez, osebe, ki so postale njena podoba. . ,

A tudi svecka želi izžarevati v svetu luc, ki jo je prejela.

Na vrhu podobe Vere in luci vidimo oblak s soncem upanja, ki premaguje noc trpljenja.

Tri osebe so združene v trpljenju, v molitvi, molitvi brez besed in v zaupanju v Boga. Te osebe smo mi, ce se združimo v njih.

Brat Joseph Larsen

Mednarodni duhovnik Vere in luci

Pontamin, 1. november 1998